

La llegenda de Sant Jordi

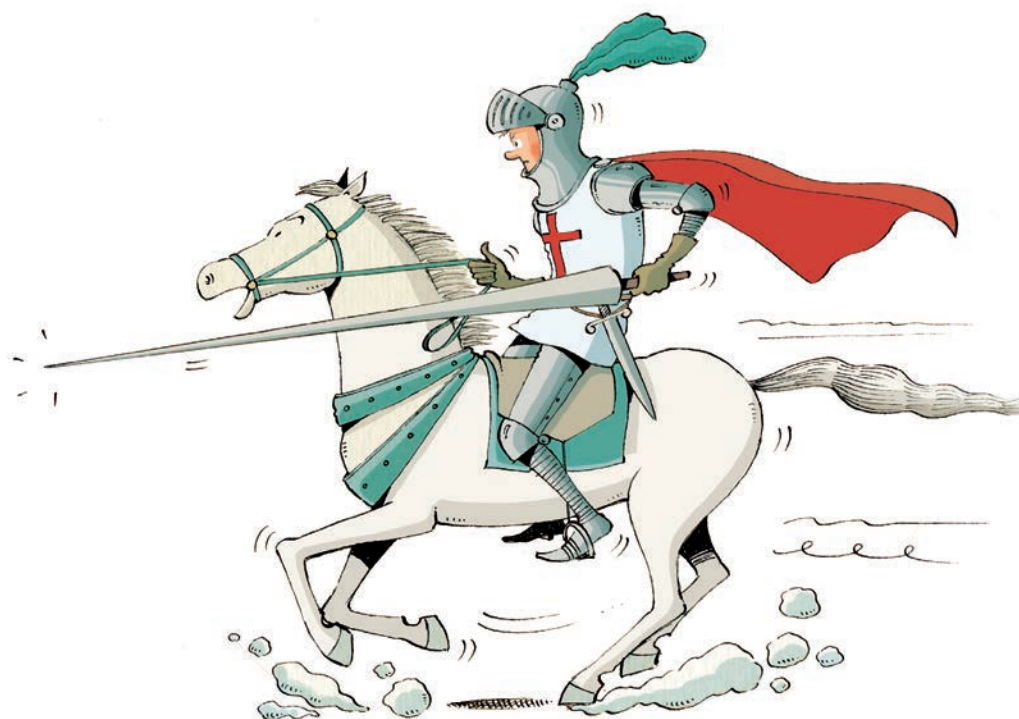
Màrius Serra • Cristina Losantos

Estrella Polar

La llegenda de Sant Jordi

Màrius Serra • Cristina Losantos

Estrella Polar

A la vila de Montblanc
la gent vivia espantada
per un llangardaix gegant
que era un drac i mossegava.

Tenia la llengua roja
i treia foc pels queixals,
pell d'escata, cara boja,
i la fam dels animals.

Al principi els pagesos
li donaven carn de porc,
botifarres i entremesos
perquè el drac mengés ben fort.

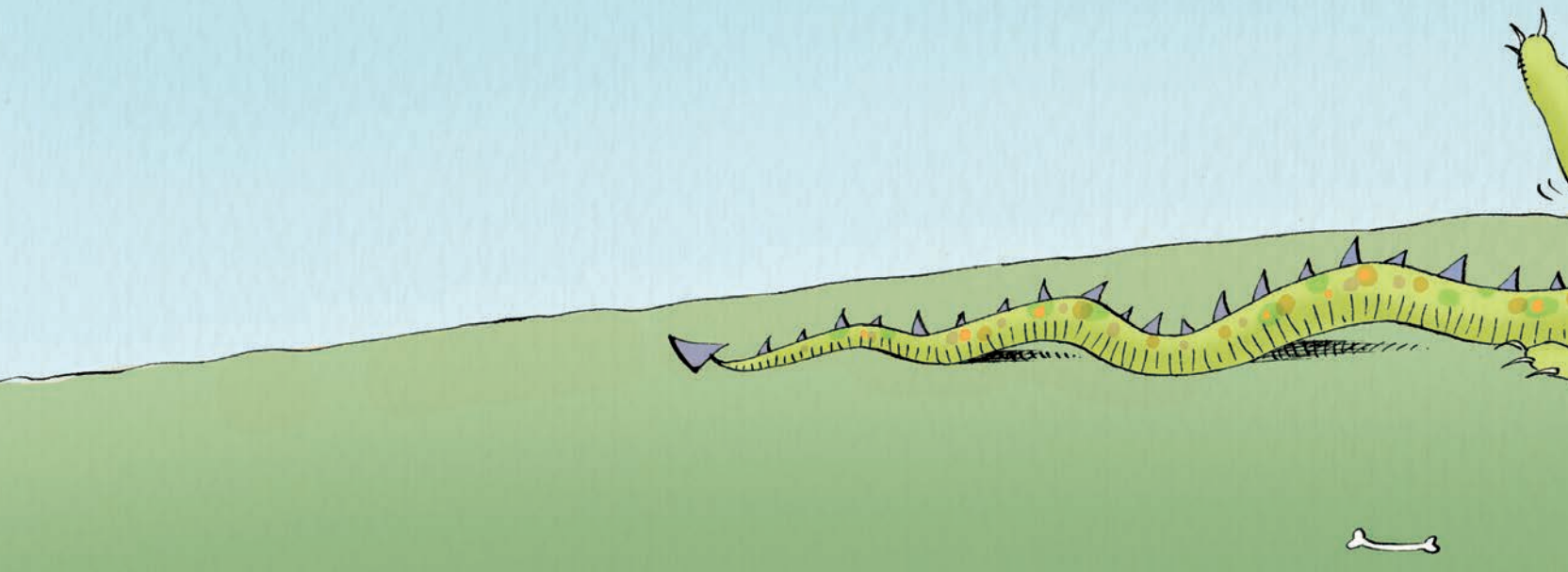
El gran drac tot s'ho empassava
sense tenir-ne mai prou.
Bens i oques, cansalada,
i per postres, gelat d'ou!

Mastegava i feia un rot
perquè menjava de tot.

Dilluns, dos conills difunts.
Dimarts, pollastres a quarts.
Dimecres, sopa de lletres.
Dijous, els tres últims bous.
I divendres, vaques tendres.

Però...
durant el cap de setmana
ja li tornava la gana.

Un bon dia enlloc del poble
no hi va quedar més menjar.
I una solució poc noble
els polítics van trobar.

Cada matí, per sorteig,
triarien una nena
perquè així aquell drac tan lleig
tragués el ventre de pena.

